Affären Costa Negra.

Roman

av

Gustaf Janson.

ANDRA AVDELNINGEN.

Två vandrande riddare anno 1910.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— En lansiär var posterad två leguas härifrån vid en lantgård, som ligger ett par stenkast från vägen. Han skulle hålla utkik och signalera er ankomst. Det var till honom posaderon sände bud, att ni blevo kvar över natten.

— Och då nöjde han sig med att taga hästarna.

— Han var ensam.

— Det förklarar saken. Och ni?

— Han innehade en skriven order, senor. Den var undertecknad av inrikesministern. För mig återstod endast att lyda.

Jim Cox visslade ett par takter av en populär slagdänga och sade sedan, som om de sista minuternas nyheter varit något fullt naturligt och länge väntat:

— Det finns väl hästar att köpa i staden?

— Nej, senor. Lansiären befalide att icke tillåta någon sälja ens en åsna åt er. För säkerhets skull lät han tidigt i morse driva bort de fem hästar som funnits förut.

— En omtänksam karl. Jag hoppas, att vi räkas inom närmaste framtiden. Jag vill gärna tacka honom, förstår ni. Se där! — Jim Cox sköt mynten åt kyparen, som skyndade gömma dem i sin ena hand. — Det förefaller, som om resan vore avbruten.

— Vad menar ni, Cox?

— Betänklig brist på kommunikationsmedel, Harrison.

— Prat! Vi fortsätta naturligtvis till fots, — sade George utan att en min ändrades i hans ansikte.

Jim Cox betraktade honom överrasskad. När han insett att det var Georges fulla allvar, lade han sin karta på ett bord, följde den utritade vägen med pekfingret och stannade vid en punkt, som utvisade en stad. "Riofontan," läste han — alldeles. Ungefär en styv tiotimmarsritt. Berg och skog här, antagligen flera platser lämpliga till bakhåll. Nå, inte mig emot, det blir ingen reda i vårt förhållande, förrän vi sett herrar lansiärer i vitögonen.

— Det gläder mig att höra er tala så — sade George. — Nu bryta vi upp!

XVIII.

PÅ MARSCH MOT NORDEN.

Det var tidigt på eftermiddagen andra dagen, sedan George och Jim Cox lämnat Barbastro. Föregående natt hade de tillbragt vid en källa i ett snår, där de ej mötte svårigheter att gömma sig. Tidigt på morgonen hade de köpt bröd och ost av en tystlåten herde, som ej vågat svara nej till deras begäran och som blivit mycket förundrad över att verkligen få betalt. Sedan hade de gått vidare igen för att vid middagstiden nå en liten, halvt uttorkad bäck, varest de druckit sig otörstiga och fyllt sina fältflaskor med vatten, som snart blivit ljumt och jolmigt.

Nu satto de på toppen av en kulle, varifrån de hade utsikten fri åt alla sidor.

Slätten bredde sig ändlös och folktom kring båda vandrarna. För övrigt de än spejade, upptäcktes icke en levande varelse.

— Man skulle kunna tro, att man befann sig i en ödemark och inte i ett jämförelsevis tätt befolkat land! — mutrade Jim Cox.

George brydde sig ej om att svara, utan riktade blicken rätt fram.

— Det är konstigt, att vi inte på fem sex timmar mött en människa, — fortsatte Jim Cox. Enligt min åsikt måste det bero på, att lansiärerna hejdat varenda resande, som ridit åt det här håll. Skaka inte på huvudet, Harrison! Det här är landsvägen mellan två städer och....

— Där ligger skogen, Cox — avbröt George slutligen och pekade med bössmynningen mot den mörka rand, på vilken han hela tiden hållit ögonen fästade.

— Jag har sett den, Harrison. Om jag inte fruktade att det tog ett par dygn, skulle jag föreslå er en kringgående rörelse. Men nu har ni ju föresatt er att gå gossarna inpå livet, så som jag bestämt mig för att taga hästarna tillbaka. Alltså bryta vi väl upp. — Jim Cox reste sig och började gå utför kullen. — Apropå det, kom ni ihåg kartan?

— Ungefär. Varför frågar ni det? — sporde George, som även stigit upp och satt sig i rörelse.

— Topografi är en ganska viktig sak, särskilt när man som vi kan vara tvungen att "lösskjuta" och kanvhugg någonstädes i fettar vägen.

George vände ansiktet mot Jim Cox utan att för den skull sakta farten.

— Ja, skogen är inte mer än fem engelska mil bred, ehuru den som ett smalt band sträcker sig minst femtio mil tvärs över landet. Nå, skog kan man knappt kalla det, som egentligen är en vissa årsfidor uttorkad flodbädd, vid vars stränder buskar och träd växa. Hör noga på, Harrison, ty nu få vi lov att göra upp vår fältslagsplan. Då är första frågan: skola vi följa vägen eller ej?

— Naturligtvis göra vi det — svarade George utan en sekunds betänkande.

— Jag finner det inte lika naturligt som ni. — Jag önskar nämligen komma helskinnad från den här affären. Jag föreslår således att vi dela oss i två partier, huvudstyrkan och förtruppen, vi äro ju tillräckligt många att kunna det. Ni utgör huvudstyrkan, jag den övriga delen av armén. Sesa, gör inga invändningar! Ga vi på så här och följa vägen, bli vi ett par utmärkta skottavior för gökarna där borta. Och ni kan vara övertygad, att de inte alls tacka oss för det. Jag är rädd att de skratta i stället och kalla oss dumhuvuden. Det anser jag nedsättande för min värdighet. Alltså....

— Alltså? — sade George, då Jim Cox plötsligt hejdade sig.

— Säg ni örnarna, som flögo upp där borta? frågade Jim Cox och pekade mot skogsbrynet.

George riktade blicken rätt fram. Han antog avståndet från den plats, där de befunno sig och bort till skogen vara omkring två kilometer.

— Än sedan? — utbrast han otåligt.

— Örnarna lyfta sällan på det sättet, såvida de inte blivit skrämda.

— Ni menar, att lansiärerna vänta vid skogsbrynet?

— Jag är inte säker på den saken. Jag vet bara, att en karl, kanske flera finnas ett stycke till höger om vägen där framme.

— Och ni anser....

— Att vi vika av åt vänster och fortsätta i sned riktning över fältet.

— Det blir en omväg, Cox.

— Vad ni har brått att slåss. Det hinner man alltid, i synnerhet i fall motparten är lika livad för saken som ni. Nej, nu gör vi vänster om, och så gå vi inte i bredd. Ni får hålla er femtio steg bakom mig. Jo, det är nödvändigt — tillade han, då George gjorde en protesterande åtbörd. — Gå vi bredvid varandra, erbjuda vi ett dubbelt så stort mål för deras bössor, och jag tänker inte ge dem en enda chance framför oss. — Seså, där lyfte en örn till.

George såg mot skogen och märkte, hur en större fågel höjt sig något hundratal meter bakom det ställe, varest de båda föregående flugit upp.

— Det är någon där — sade Jim Cox efter att ha iakttagit fågeln. — De båda, som lyfte förut, återvände till sitt träd. Det antyder, att karlen givit sig av, trollgen för att varsko de andra. Om en halvtimme, kanske litet senare, är han hos kamraterna. Nu komma de, säger han. De där båda amerikanerna äro de värsta tjurskallar jag någonsin sett. Vi ha arrangerat en både nätt och trevlig tågurspåring åt dem, vi ha stulit deras hästar, och de begripa ändå inte vår mening. Som ett par riktiga tjockhudingar marschera de ändå vidare. Jag är säker, att om vi lyckades skära knäsenorna av dem, så skulle de fortsätta på händerna. Amerikaner är ett konstigt folk. Tror ni inte, att karlen säger någonting i den stillen, vad? — Han gjorde ett uppehåll för att invänta Georges svar, men denne tog och höjde endast på axlarna. — Harrison, jag ser på er uppsyn, att ni gärna vill skjuta till måls på en lansiäruniform. Ni skall få det — fortfor Jim Cox ädelmodigt. — Gå en femtio steg rätt åt höger och vik sedan av mot skogen. Jag håller lika långt åt den här sidan. Ha ögonen öppna, och lät mig alltid vara ett stycke före er. Jag smickrar mig med att äga en viss vana vid sådana här företag. När ni nått skogen, vilken ni av åt vänster och väntar mig vid vägen. Skulle ni få höra ett skott från min bösse, så bry er inte om det.

Efter att ha avslutat sin långa harang föll Jim Cox in i en halvspringande lunk, som snabbt förde honom närmare skogen. Det sätt varpå han höll bössan framför sig utvisade, att alla instinkter från vildmarkslivet nu väckts hos honom. Han kröp ihop, drog ned huvudet mellan axlarna och tycktes verkligen äga en avsevärd förmåga att göra sin kropp mindre. En kvart fortsatte han rakt fram och började sedan ovantat hoppa än åt den ena sidan, än åt den andra. Ifall en fiende funnits gömd i skogen, skulle det varit nästan omöjligt att med ett aldrig så välriktat skott träffa en karl, vilken så att säga samtidigt fanns på flera ställen. Utan att med sina skarpa ögon släppa skogsbrynet ur sikte, flög Jim Cox från tuva till tuva. Den snabbhet, han utvecklade, var beundransvärd, en tränad löpare, som sprungit rätt fram skulle ej ha hunnit nämnvärt förlora än han. Tjugo, trettio steg från skogen kastade han sig ned bakom en liten kulle och kröp ihop som en boll. När han väntat en stund, lyfte han hatten från huvudet och placerade den fullt synlig på en klunga grässtrån ovanför sig. Om någon bevakat hans rörelser inifrån skogen, skulle denne utan tvivel inbillas sig, att ett huvud fanns strax nedanför hatten och skjutit. Som ej ett ljud störde tystnaden, ansåg Jim Cox kunna riskera en blick över terrängen. Men han aktade sig noga för att blotta någon del av sin kropp i hattens närhet, tio fot från densamma och tätt invid marken stack hans huvud fram bakom det tillfälliga skyddet. En hel minut lät han orörlig och spejade mot skogen. Ingenting antydde en människas närvaro under träden. Först sedan han övertygat sig därom, vågade Jim Cox se efter George.

Denne sprang envist och med långa skutt rakt fram. Han tycktes ens tänka på ett enda av de försiktighetsmått Jim Cox iakttagit.

— Där ser man, hur så kallad upptostran fördärvar folk — brummade skådaren missnöjd. — Ypperligt material i pojken, men han klumpar åstad, som om han ägde den enda bössan i världen. — Jim Cox reste sig på knäna och lät en sista skarp blick svepa över skogsbrynet. Sedan steg han upp, satte hatten på huvudet och gick den återstående delen av vägen i sakta mak. Han hade övertygat sig om, att ingen fara lurade här.

George gatt vid vägkanten och väntade honom, då han kom fram.

— Ingenting — sade den unge mannen och höjde på axlarna.

— Neej — medgav Jim Cox utan att lista sig vid den andres förebrående uttryck — men man utsätter sig inte gärna frivilligt för en bösskula. Den kan träffa, ser ni.

— Det är ju inte alls sagt, att de... de där slynglarna vänta oss här — fortfor George.

— Ni kan ha rätt, Harrison. Men om ni inte har det riskera vi en bel del. Som vi faktiskt ingenting veta, bödgas vi gå försiktigt till väga. Nu tror jag, att slynglarna, som ni mycket träffande kallade dem, antagligen ligga på andra sidan hälvägen. De voro för resten enfaldiga, om de inte gjorde det. Tänk på den underrättelse, kyparen i sin förskräckelse sände. Nå, om en stund äro vi vid hälvägen, men jag tror inte, att vi utan vidare lunka utför en solbelyst slutting, när vi händelsevis veta, att fem otreviga och argsinta gyhnare kunna ligga inom lagom skotthåll, beredda att skjuta. Tror ni det, Harrison?

— Håll er till saken! — uppmanade George, som irriterades av dessa ironiska frågor, med vilka Jim Cox litet emellanåt roade sig själv.

— Jag har ingenting mer att säga — svarade Jim Cox stött — och eftersom ni är så pigg, på det bryta vi upp. Ni har en del att lära, Harrison och jag anser det bäst, att ni får inhämta det praktiskt. Teorin är mycket bra, för all del, vem nekar... — Han stannade, när han händelsevis mötte Georges ögon, men fortsatte omedelbart i en annan ton. — Nu hålla vi oss på vår sida av vägen, och det minsta misstänksama ni märker, så kasta er huvudstupa in i skogen.

George reste sig genast.

— Jag tar den bördan sedan som förut — sade han och satte sig i rörelse.

(Forts.)

Varför lider ni?

Orenheter i systemet äro orsaken till de flesta vanliga åkommor.

Dessa orenheter kunna endast utdrivas, om avföringsorganen befinna sig i gott skick.

DR. PETERS

KURIKO

är känd för sina verkningar på dessa organ; den hjälper dem att avlägsna giftiga och förskämda ämnen.

Den första flaskan skall bevisa dess företräden. Den är ett gammalt enkelt örtbotemedel och innehåller ingenting som ej är välgörande för systemet.

Efterfrågas den ej hos apotekare, enär den endast tillhandahålles genom speciella agenter. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.

2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tullfritt i Kanada)

Från idrottsvärlden.

Från New York telegraferades, att Tunney vunnit inträde i Madison-Square Gardens Athletic Club. Denna, som benämnes miljonärernas klubb, är en mycket exklusiv sammanslutning. Icke ens Dempsey har lyckats få inträde.

* * *

316 idrottsmän har Tyskland utvalt till Amsterdamolympiaden, däribland 84 i allmän idrott och 45 i simning.

* * *

Henry Lindblad, Sveriges mest lovande stavhoppare, fick som bekant under en stor del av förra säsongen hålla sig i stillhet på grund av en olakartad knäskada. Även i år tycks han tvingas till en längre passivitet, ty han häromdagen ånyo slog upp kadan.

* * *

Carpentier, vilken fransmännen aldrig tyckas tröttna på, kanhända för sin comeback under den närmaste tiden. Som motståndare föreslås Bouquillet, den nye franske mästaren i lätt tungvikt.

* * *

Argentina vann sydamerikanska fotbollsmästerskapet, då den stora republikens utvalda elva den 27 november Lima, Peru, besegrade peruvianerna med 5—1. 18.000 åskådare sågo hemmalagets nederlag. Mästerskapet avgöres enligt seriesystemet och i den slutliga poängtabellen placerade sig Uruguay som tvåa före Brasilien.

* * *

Helen Wills jämte två andra amerikanska tennisspelerskor anlända till Europa i april månad för att turnera England, Belgien, Frankrike och Tyckland. Helen Wills skall icke deltaga i Frankrikes internationella mästerskap utan sparar sig till Wimbledonterningen.

* * *

Den utmärkte engelske sprintern Abell har icke lagt upp utan kommer troligen att vid Amsterdamolympiaden försvara sin Parisseger på 400 m. Han är f. n. missionär i Kina men tränar det oaktat rationellt för att vara i Amsterdam och har helt nyligen vunnit vackra segrar på 100, 200 och 400 m.

* * *

Vid tävlingar i Durban, Natal, slog J. M. Atkinson, Sydafrikas bekante backlöpningschampion, världsrekordet i längdhopp med resultatet 26 fot, 9 inches (815 cm.). Det gamla rekordet, som innehades av negern De Hart Hubbard, var 789 cm.

Tävlingen, som ägde rum på Natal Field, gällde mästerskapet, och Atkinson hade ett hopp på ungefär 825, vilket dock ogillades. Resultatet inlämnades omedelbart till Sydafrikas A. A. U. för officiell godkännande.

* * *

Knute Hansen ämnar i vår förnya sitt besök i Sverige, och man planerar då en större match för honom. Hans motståndare kommer att utväljas bland Paolino, Diener, Bertazzolo eller Johnny Wild. Den senare enäst under förutsättning, att han vinner över Harry Persson. Slår den senare Wild, och har han lust att ätta upp mot Hansen, äger han förer däsrätt.

* * *

Liksom det var förbjudet för kvinnor att åse de antika Olympiska spelen, så har det även varit ogörligt för dem att betitta Brustads arrangemang i Det Private Boxeselskap i Oslo. Malisen påstår, att de allt mellanåt sökt komma in och se på det ogiltigheten utklädda till karlfolk, en skändligen blivit utvisade. Nu skall man emellertid göra klubben den även för damerna. Är det månen en följd av att Edgar Christensen livit proffs, och att hela Norges boxmascot, systern Evelyne, nu måste beredas tillträde, så att Edgars karlar inte skall äventyras:

* * *

Den norske skidåkaren Sigmund Lund har nyligen i Flubergsbacken presterat ett hopp på 72 m., vilket är årlderekord. Vid samma tillfälle oppade den bekante Tullin Thams 1,5 m.

* * *

Med anledning av att under senare tid en del nya skidbackar anlagts, som gå under namn av jättebackar, har Norges skidförbunds styrelse utfärdat en varning mot anläggande av dylika backar. Förbundet framhåller, att tendensen att öka hopplängderna bör hållas inom rimliga gränser. Möjligen kunna dessa backar med hopplängder upp till 70 m. skrämma bort många yngre skidlöpare och det bör därför tagas under övervägande, om man icke bör stanna vid hopplängder på max. 50 meter.

* * *

BANDYMATCHER

STOCKHOLM. Vid matchen för distriktsmästerskapet i Stockholm i bandy segrade IK Mode över IF Linnéa med 4—1. Djurgårdens IF segrade i vänskapsmatch i bandy över Hammarby IF med 3—1.

ÖREBRO. Vid bandymatch på annandagen här segrade Örebro BK över IIF, Eskilstuna, med 3—2.

KATRINEHOLM. På annandagen spelades här en bandymatch mellan Katrineholms SK och Örebro IK, varvid det förstnämnda laget vann med 11—0.

VÄSTERÅS. Vid bandymatch i Västerås segrade IF Verdandi, Eskilstuna, över Västerås BK med 3—0

KARLSTAD. Vid Bandymatch i Karlstad segrade IK Göta, Stockholm, ver IF Göta, Karlstad, med 5—3.

UPPSALA. Landskapsmatchen mellan Uppland och Västmanland i bandy utade oavgjord med 2—2.

STOCKHOLM. Vid bandymatch i svenska mästerskapet på annandagen segrade AIK över Västermalms IF med 8—4.

NORRKÖPING. En bandymatch spelades på annandagen mellan Järva IF, Stockholm, och IFK, Norrköping, varvid Järva segrade med 4—3.

* * *

Aftonbladet, som på senare tiden visat ett glädjande intresse för sport, överraskade i sitt annandagsnummer med en pigg skildring från Cloope du Negre, Paris boxrkafé, där berättaren bl. a. påstår sig ha avlyssnat följande roliga (om än något överdrivna) historia om Battling Sikis sensationella seger över Carpentier:

"Det var en combine (hemlig överenskommelse), att Carpentier skulle segra på knockout. Man beräknade att tjäna mycket pengar genom att satsa vad om att Carpentier skulle bli segrare. Battling Siki hade sålunda sitt sina egna vänner och anhängare i satsa många hundra tusen francs på Carpentier.

Så kommer den stora stunden. Carpentier, som vid denna tidpunkt allmänt är parisarnas älskling, träder först fram i ringen, otränad men segerviss och hälsad med öronbedövande applåder av den mångtusenhövdade publiken. Men ingen Battling Siki syns till. Oro bland arrangörerna. Hemska aningar hos den svartos manager. Spejare sändas ut i bilar för att söka den försunne på dennes vanliga tillhåll.

Och mycket riktigt! På "Den lilla räskon" sitter Battling Siki, full och glad. Han har glömt bort hela matchen. Men nu stuvas han i hast in i en bil ..... när han en stund senare knuffas upp i ringen, upptäcker managern lyckligtvis i tid, att den svarte boxaren under sin kappa inte har en tråd på kroppen! Han har glömt sina boxarebyxor, och i sitt överförfriskade tillstånd har han inte funnit det vara så noga med det lilla plagget. Ny väntan, medan byxor uppläuas och påsättas den bekymmerslöse negern.

Men publiken har blivit otålig och visslar. Carpentier är också ursinnig över sin motståndares beteende. Och när matchen äntligen börjat, går Carpentier hårdhänt till väga än som varit behövligt, varjämte han i mera temperamentsfulla än välvalda ordalag väser fram sina sorligt låga tankar om Svinet Battling Siki. Vilket allt gör, att svartingen i sin tur blir rasande, struntar i sina instruktioner och dänger till Carpentier, så att denne förpassas till drömmarnas rike för en tid av över två timmar!

Bestörtning och protester! Men gjort är gjort. Nå, domarna äro till en början hyggliga och förklara, att Carpentier i alla fall vunnit matchen. Men publiken börjar leva rackare och protestera mot domen, och så har man de eländiga filmkamerorna, som inregistrerat hela dramat. Domarna nödgas sammanträda ännu en gång under allmän förvirring och förklara Battling Siki som segrare.

Så stod den unge negern där med sitt världsmästerskap och mottog massans ovationer. Varpå han gånade bort till ett närbeläget tivoli och gav utlopp åt sina förbodligen något blandade känslor genom att sätta sig på åka karusell."

* * *

BOXNINGSNYTT

Porat har något rehabiliterat sig efter de bägge nederlagen mot Big Boy Peterson genom att slå ut tysken Ted Sandwina i andra ronden. Matchen gick i Chicago, och hela intäkten tillföll de fattiga.

Sandwina har ett särdeles gott namn i England, där han boxat och besegrat de flesta i det brittiska tungviktsgardet. Porats lätta seger tyder på att norrmannen inte gått tillbaks man kan därav förstå, att Big Boy är en boxare av ganska stora mått.

* * *

I Amerika har det nu bestämts, att skarpa åtgärder skola vidtagas för att få slut på den massa med foula, som trots alla ansträngningar av myndigheterna fortfarande begås i ringen. En boxare, som gör sig skyldig till regelvidrighet och blir diskvalificerad, får 60 dagars suspension som straff första gången. Upprepas förseelsen, blir det 90 dagar, och bättrar sig synderen icke ändå, indras hans licens.

Man har nämligen äntligen kommit underfund med de stora vadhållareligornas ödesdigra inverkan på boxningssporten. Om det visat sig, att den boxare de "backat" upp mot förmodan skulle bli i fara att förlora, har han endast fått order "to foul," — då upplösas alla vad och "gamblerns" pengar räddas. Om de nya bestämmelserna skola ha någon inverkan på vissa penningmagnaters ljusskygga förhållande till boxningen, återstår att se.

* * *

Phil Scott berättar för engelska intervjuare om sina möder och bekymmer i U. S. — och ger både domare och publik klart underbetyg.

"Jag erkänner, att jag blev överrumplad av Knute Hansen," sade hat, "men i matchen mot Johnny Risko vann jag varenda rond. Likaväl dömdes yanken till segrare."

Till detta kunna vi bifoga, att Patsy Haley var tredje man i ringen. Gammal fighter och en av de säkraste och bästa ringdomare, som Amerika har.

* * *

Tex Rickard har intervjuats om sina stundande promotorplaner och förklarat, att han som vanligt ämnar arrangera en match om världsmästerskapet i september. Som motståndare åt Tunney hoppas han få upp Jack Dempsey på nytt.

Det tycks annars som om styrkeförhållandet mellan Dempsey och Tunney skulle vara fullt utrett vid det här laget.

* * *

NYTT FRÅN CENTRALFÖRENINGEN FÖR IDRÖTTENS FRÄMJANDE

Vid sammanträde i julveckan med styrelsen får Sveriges centralförening för idrottens främjande under kronprinsens ordförandeskap underskrevs centralföreningens ansökan om k. m:ts medgivande för föreningen att genom belåning av ytterligare obligationer på tillsammans 50,000 kr. öka det belopp, som står centalföreningen redan till buds atträntefritt utlånas till idrottsanläggningars ordnande inom landet. Om denna anhållan beviljas, kommer det hittills utlånta kapitalet att uppgå till omkring 760,000 kr., fördelat på cirka ett 70-tal idrottsplatser. För det behov av understöd i denna form, som vår idrottsrörelse alltjämt visat sig ha, skola som hittills stå till centralföreningens förfogande amorteringsmedlen från de utlämnade lånen, för närvarande årligen omkring 55,000 kr.

För en planerad anläggning i Vimmerby beviljades lån villkorligt. Till årsbokskommitterade återvaldes generalmajor Balck, generallöjtnant Jungstedt och redaktör Lindman. För ny femårsperiod återvaldes som ledamöter av styrelsen hrr Balck och Jungstedt, bankdirektör K. A. Wallenberg, hovjägmästare Helge Axelson Johnson och konsul L Westergren. Funktionärer och de olika utskotten inom styrelsen omvaldes. Sedan centralföreningens ombud i Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund, generalmajor K. Amundson meddelat, att han är förhindrad kvarstå i uppdraget, utsågs överste P. Lagerhjelm till sådant ombud med kapten Bertil Uggla som suppleant. Den av centralföreningen och riksförbundet gemensamt organiserade kommitén för beredning av idrottsplatsärendena tarvar en omorganisation. För att verkställa en sådan utsåg styrelsen översten, greve C. E. Taube, bankir N. Persson och redaktör A. Lindman. Val av ombud till kommittén skola anstå tills vidare.

OLYMPIATRANINGEN PÅBÖRJAD I SVERIGE.

Svenska olympiatraningen har nu påbörjats. Samtliga av idrottsförbundet anställda tränare ha genomgått en instruktionskurs i Stockholm.

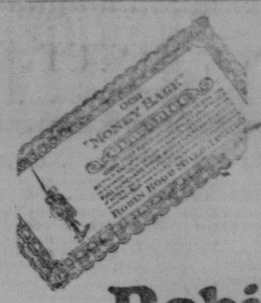

SE!

Ni får Edra penningar tillbaka plus 10% om Ni icke är tillfredsställd med

Robin Hood FLOUR

Garanti för "MONEY BACK" i varje säck.

OLYCKLIGT SKIDHOPP.

Tjugoåtige kontoristen Göta Johnson skadades livsfarligt vid hopp i skidbacken vid Fiskartorpet vid Stockholm förra söndagen.

BANDYMATCH I STOCKHOLM.

Finlands främsta bandylag, Vargarna från Viborg, besegrades i Stadion förra söndagen av Göta, 3—2.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. sid. 6.)

VÄSTMANLAND.

Kassaskåpstölden i Sala uppklarad. Salapolisen har häktat en 20-årig arbetare Roland Petterson, som erkänt, att han förovar kassaskåpstölden hos två äldre damer i Sala, varvid (?) mindre kassaskrin innehållande 160 kr. i kontanter, fem obligationer och två sparbanksböcker tillvarogo.

Två försäkringare, som svsidjats, Landsförsäkringsbolaget K. Ingeff i Västerås har för förfalskning av fraktgodsbiljetter samt försäkringrs bakgat f. d. kontorschefen vid Hallstahammars järnvägsstation E. A. Danielsson. Det försäkringade belopet, som uppgår till 6,000 a 7,000 kr., har ersatts av den häktade.

ANGERMANLAND.

Hamnutvidgningen i Härnösand. Härnösands stadfullmäktige beslöto nyligen att av Härnösands nya ångbåtsaktiebolag för 175,000 kronor inköpa Härnösands ångbåtsbolag med tillhörande company. Tillträdes skedde den 1 januari 1928. Sägen kommer att nedläggas och det genom köpet erhållna området skall av staden användas bl. a. till hamnutvidgningar.

Första dödsolycka vid Ostkustbanan. Vid Sundsvalls järnvägsverkstan på Ostkustbanan inträffade nyligen en dödsolycka. En 12-årig gosse Birger Areil, son till en postmästeroföreståndare G. Areil i Sandarna, skulle springa över till en plattform mellan ett par spår och observerade därvid ej ett godståg, som kom in söderifrån. Gossen kom emellan tåget och kanten på plattformen och blev svårt skämd. Han avled under transporten in till Södermanna lasarett.

ÖSTERGÖTLAND.

Dödsolycka under arbete. En omkring 45-årig elektrisk montör H. Karlsson från Nyköping räkade på torsdagskvällen under arbete i Mixdala i Ringarum falla ned från en kraftledningsstolpe och därvid skada sig så svårt, att han fick en ögonblicklig död. Den omkomne efterlämnar hustru och ett barn.

— Sågverksarbetaren A. Andersson i Oppeby hade härom söndagen begivit sig ut på jakt. Härvid råkade han halka omkull, varvid ett skott brann av och Andersson fick hela hagelsvärmen i ena låret. När på hans rop några personer kommo till platsen, måste de först anskaffa en kär, och först på eftermiddagen kunde han införas till Kisa lasarett, där han efter ett par timmar avled av den stora blodförlusten. Andersson var 21 år gammal.

Offentligt anslag om blockad är inte olagligt i Sverige enligt enhälligt utslag av Högsta Domstolen i Sverige.

Vi skaffa och importera Italienska Lyngspel. De Italiska Vitsilen äro perfekt. Alla de en och sägen samma till varan. Full instruktioner gives köparen. Begär katalog

RUATTA SERENELLI & CO.

1014 Blue Island Ave. — Dept. 76

Chicago, Illinois.

SKI-SLIX

Ski-Slix fyller ett länge känt behov för skidåkare, ett mellanting mellan skidvax och skidvalla, men överträffande dem båda. Har i kallt väder en glasartad yta och blir i vät snö slipprig som vaxa. Otroligt varaktig och lätt att använda. Även gra för "toboggans".

Sändes fraktfritt när $1.99 insändes till.

Box 311 Kenora, Ont., Canada.

Ski-Slix Laboratory

Rabatt till återförsäljare.

Har Ni betalt Prenumerationsavgiften?